

Bác cáo kết quả cuối học hành đầu là "Hiếu thảo tôn sư" là một học sinh đang ngồi trên ghế nhà trường, em luôn cố gắng được nâng đầu lý "Hiếu thảo tôn sư" là một truyền thống tốt đẹp của dân tộc Việt Nam mà mỗi con người con, người học trò cần phải ghi nhớ và thực hành mỗi ngày. Qua đó, hành trình học tập, rèn luyện, em đã có nhiều cơ hội để thể hiện tình cảm hiếu thảo với cha mẹ, sự kính trọng đối với thầy cô giáo - những người đã sinh dưỡng, dưỡng dục và dạy dỗ em nên người.

Đối với cha mẹ, em luôn cố gắng thể hiện sự hiếu thảo qua những hành động nhỏ nhưng thiết thực trong đời sống hàng ngày. Sau mỗi giờ học, em về nhà phụ giúp mẹ nấu cơm, rửa bát, lau nhà và chăm sóc em nhỏ. Vì những công việc ấy không lớn lao, nhưng em tâm huyết cả tấm lòng, mong muốn cha mẹ được nhẹ gánh và vui lòng. Mỗi khi cha mẹ mệt mỏi, em chủ động rót nước, bóp vai cho bố, nhắc mẹ uống thuốc đúng giờ. Em cũng cố gắng học tập chăm chỉ để đạt thành tích tốt, coi đó là món quà thiết thực nhất dùng tặng công ơn cha mẹ.

Em hiểu rằng lời nói yên hưởng là chưa đủ, mà cần thể hiện hành động thiết thực. Vì thế, em luôn cố gắng học tập thật tốt, rèn luyện đạo đức, đạt nhiều điểm cao để làm ba mẹ yên lòng. Mỗi lần nhận giấy khen hay điểm tốt, em đều mang khoe với ba mẹ như một lời cảm ơn âm thầm.

Không chỉ trong gia đình, ở trường em cũng luôn giữ lòng tôn kính với thầy cô - những người đã tận tụy dạy dỗ chúng em bằng cả trái tim. Em luôn đi học đúng giờ, giữ gìn trật tự trong lớp chú ý lắng nghe giảng và hoàn thành tốt bài tập. Khi thầy cô giảng bài, em không ngắt lời, hay làm việc riêng, vì em hiểu rằng tôn trọng thầy cô bắt đầu từ việc tận tụy trong bài học. Ngoài ra em cũng tích cực tham gia các hoạt động tại âm như làm thiệp chúc mừng ngày 20/11, trang trí lớp học, luyện tập văn nghệ, viết thư tay bày tỏ lòng biết ơn.

Thông qua việc thực hành đạo lý "Hiếu thân tôn sư", em nhận ra rằng giá trị của lòng biết ơn không chỉ nằm ở những hành động cụ thể mà còn ở tâm thức sâu sắc và sự tự giác trong mỗi ngày. Em không còn là đứa trẻ chỉ biết nhận, mà đã dần biết cho đi, biết sống vì người khác. Em tự hào khi được lớn lên trong một nền văn hoá đề cao đạo lý, với mà chữ "Hiếu" và chữ "Tôn" được xem là nền tảng để làm người.

Trong thời gian tới, em sẽ tiếp tục giữ gìn và lan tỏa tinh thần ấy đến bạn bè, người thân, để cùng nhau xây dựng một môi trường học tập, sinh hoạt tràn đầy yêu thương, tôn trọng và nghĩa tình. Bởi em tin rằng: một xã hội đẹp là xã hội bắt đầu từ những con người biết hiếu thảo với cha mẹ, biết kính yêu thầy cô, và sống có trách nhiệm với cộng đồng.

Em tự hứa với bản thân sẽ luôn mang

Thứ ngày

trong mình ngọn lửa yêu thương và lòng biết ơn
ấy suốt chặng đường đời. Dù mai sau có đi đâu
lắm gì, em vẫn luôn ghi trong lòng tác giả
những bài học đời đầu về lòng hiếu thảo với
cha mẹ, lòng kính trọng với thầy cô - những
người đã âm thầm nâng đỡ, dìu dắt em đi trên
con đường trường thành.